

delictum majoria perditur, n. 9 l. 1 tit. 15 part. 4. — qui esse speratur in majoria, si dolose fecerit aliqua per qua filius naturalis non possit per subsequens matrimonium possessoris majoriae legitimari, an tunc possit Princeps illum filium naturalem legitimare, etiam quoad succedendum in tali majoria, dict. n. 9. — in majoria an dicatur aliquis, antequam nascatur, licet in matris ventre sit, n. 1 l. 5 tit. 25 part. 4. — qui alienationi rei prohibita consentit, in poenam incidit, sicuti ipse praedecessor qui illam vendidit, n. 1 l. 10 t. 26 part. 4. — Et an in poenam incidat, si alienet in eum, qui proximo loco succedere debet in majoria, dict. num. 4 in quaest. 7. — Successor majoria, si a praedecessore rem majoriae prohibitam alienari emerit, an eo defuncto pretium, quod pro illa reddidit, repetere possit, vel si non dedit, tueri se aliqua exceptione, ibid. — vindicare poterit res majoriae alienatas, ut debita testatoris solvantur, et quando; et quid si vendantur pro alimentando possessore majoriae, vel ut redimeretur ab hostibus, dict. n. 4 quaest. 10 et 11 l. 10 t. 26 part. 4. — an possit rem majoriae a iudice ex causa alienatam redimere, vel non, dict. 1 quaest. 11. — in majoria, si illam penes potentem esse desinat, an per hoc illam alienare videatur, ibidem q. 16. — si antequam in majoria succedat, illam renuntiet, an renuntiatio teneat, n. 1 q. 26 leg. 10 t. 26 part. 4. — si inveniatur majoriam penes potentem, neque possit illam ab illo recuperare, neque invenerit justitiam, si magnam quantitatem illi dedit, ut sibi restitueret, an talis redimens majoriam possit disponere de tali valore in praedictum sequentis vocati ad majoriam, num. 4 quaest. 17 l. 10 tit. 26 part. 4. — qui esse debet in majoria si nollit rem a praedecessore suo alienatam redimere, an alius successor ad hoc admittatur, ibi quaest. 18. — qui speratur esse in majoria, si consentit possessori ut testetur de majoria, vel aliter de ea disponat, an per hoc ipse ejusque haeredes vel legitimi successores graventur, n. 1 quaest. 25 l. 10 tit. 26 part. 4. — alienare majoriam videtur prohibitus, si ejus antecessor, qui primò vocatus fuit, illud erat, n. 9 quaest. 27 l. 1 tit. 13 part. 4. — Et an ille, qui in spe succedendi in majoria proximior est, si consentiat alienationi, in poenam contra alienantes impositam incidat propter suum consensum, et an ante rei traditionem locus sit huic poenae, n. 1 quaest. 29 leg. 10 tit. 26 part. 4. — Successor an possit res majoriae alienare propter famem, ibidem in quaest. 50. — majoriae si alienare prohibeatur, an et pignorare talem rem majoriae possit, ibidem in quaest. 51. — in majoriae an rem prohibitam alienare, ipse alienare possit illam in meliorem causam convertendo, ibidem in quaest. 52. — in majoria si solvit legatum de majoria ab ejus praedecessore factum, an per hoc incidat in poenam alienantis, ut ipse alienasse videatur, ibidem quaest. 53. — impeditus simpliciter permutare, an alienare, vel aliter rem diminuere possit, ibidem in quaest. 54. — qui habet alium ante se, si et tunc alienationi rei majoriae consentiat, an sibi praedictet, et quando, ibi in quaest. 59. — qui de proximo speratur esse in majoria, si sciat rem majoriae, vel ipsam majoriam alienari, neque contradicat, an per hoc consen-

tire videatur alienationi, ibi in quaest. 40. — qui alienationi majoriae, vel rei suae consensit, an pretium petere possit, ibidem quaest. 42. — in majoria si in ea litigium invenerit, et qualem transactionem fecere possit, ibid. in quaest. 43. — proximus in majoria an debeat solvere pretium a praedecessore suo factum nomine transactionis, quod dedit ut ipse cum tota majoria remaneret, n. 1 quaest. 46 l. 10 tit. 26 part. 4. — Successores tantum videntur prohibiti alienare rem majoriae si a conditore talis prohibitio fuerit posita, non verò ipsemet majoriam faciens, et constituens, quaest. 47. — Et in quibus restitutionibus faciendis successor gravetur ex pacto cum praedecessore suo facto, n. 5 q. 4, leg. 10 tit. 26 part. 4. — Successores in majoria an succedant ex propria persona succesivè, sicuti est in agnatis, an verò succedant jure haereditario, dict. num. 3 quaest. 4 dict. leg. 10. — feudorum, si in feudis succedere velint, debent juramentum fidelitatis domino feudi praestare, et intra quantum tempus, ibidem n. 4. — Quod procedit etiamsi praedecessor juravit, et successoribus suis, ibidem. — Successor novus in aliqua majoria, an statim mortuo praedecessore ipsius possit intrare possessionem bonorum majoriae, quando in instrumento majoriae continetur, ut priusquam dictam possessionem intraret, faciat juramentum de non alienando, vel simile, n. 2 l. 7 tit. 4 part. 5. — legitimus in bonis majoriae, vel alterius rei, qualiter agat contra intrantem illorum bonorum possessionem, cum ad illum non pertineant, n. 2 quaest. 9 leg. 7 tit. 4 part. 5. — in majoria dicitur dominus ejus, non usufructuarius, n. 5 ibid. — in majoria an teneatur stare locationi praedecessoris sui, n. 4 l. 2 t. 8 part. 5. — Et quid in successione Praelati, Papae, vel alterius, ibid. — Et Papa in vita sua non potest sibi eligere successorem, et quare, dict. n. 4. — Successor in majoria bene potest revocare male gesta praedecessoris sui, et qualiter hoc possit fieri, ibidem. — in majoratu, si in eo non posuit rem, quam ponere conditor majoriae jussit, an illa pro apposita videatur, n. 1 l. 4 tit. 9 part. 6. — in majoria an agat contra possessorem ipsius ad damnum in rebus majoriae illatum, ut ipse illud resartiat, n. 5 l. 7 tit. 9 part. 6. — in majoratu an teneatur solvere pretium rei empta per testatorem, quam testator in majoria posuit, n. 5 quaest. 4 l. 10 tit. 9 p. 6. — in majoria quando petere possit rem majoriae venditam de licentia Principis, num. 4 quaest. 8 l. 6 tit. 11 part. 6. — Et de alienationibus rerum majoriae, quae de Principis licentia fiunt, vel fieri possunt, et de validitate et de effectu, et quando possit revocari, vel non, n. 4 dict. l. 6 tit. 11 part. 6. — Et an beneficium L. fin. C. de edicto Divi Adriani tollend. detur successor in majoria, n. 1 l. 2 tit. 14 part. 6.

Successor Regis in regno an teneatur ad debita Regis praemortui, n. 2 l. 4 tit. 15 part. 2. — Regis tenetur resarcire damnum a suo praedecessore factum rei publicae in forma justitiae, dict. n. 4.

Successor singularis an ei prosint acta iudicii, ut sunt probationes a suo praedecessore gestae, n. 15 l. 19 t. 22 part. 5. — singularis an habeat jus retentionis, et an tale jus ad illum transeat, n. 4 ad fin. l. 9 tit. 2 part. 5. —

singularis an teneatur stare colono, n. 1 l. 19 t. 8 p. 5. — Et quid si successor nolit colonum a re conducta expellere, an colonus teneatur stare locationi cum illo singulari successore, n. 2 ibidem. — Successor singularis in re alicui conducta, quando non possit inquilinum expellere ante finitum tempus, n. 5 dict. l. 19 tit. 8 p. 5. — singularis an habeat facultatem solvendi unum pro alio, et quando, n. 2 l. 5 tit. 14 part. 5.

Successor in beneficio, in Episcopatu vel dignitate. — Successionem in Episcopatu quis sibi quaerere non potest, nisi de licentia Papae, n. 1 l. 7 tit. 5 part. 1. — Successor in beneficio an teneatur stare contractui locationis facto per praedecessorem, n. 5 l. 9 tit. 17 p. 1, et n. 4 leg. 2 tit. 8 part. 5. — Successori in beneficio an prosit sententia lata pro praedecessore contra praetendentem jus ad aliquod beneficium, n. 15 l. 19 tit. 22 part. 5. — Successor in dignitate non dicitur eadem persona cum defuncto, n. 6 l. 15 tit. 9 part. 7.

SUFFICIAT pro ratione voluntas in provisionibus beneficiorum per Papam, n. 8 l. 1 tit. 16 part. 1.

SUFFRAGIA vivorum an prosint existentibus in inferno ad diminutionem poenarum, n. 1 leg. 42 tit. 4 p. 1. — an prosint defunctis, et quando, n. 7 in proemio tit. 15 part. 1.

SUITAS, et in quibus durent effectus suitatis, etiam hodie cum jam sit subverta differentia patriae potestatis, et emancipationis in successione ab intestato, num. 2 l. 21 tit. 5 part. 6. — Et filius exhaereditatus amittit jura suitatis, alius verò non, ibi n. 4 et 5. — Suitas an debeat inspicere tempore mortis patris, vel testamenti, n. 1 l. 22 t. 5 p. 6. — tollitur per expressam dationem substituti vulgaris, et an per tacitam, n. 7 l. 2 t. 5 p. 6. — an sit sublata de jure Partitarum in illis, in quibus suitas est favor filiorum suorum, n. 10 l. 10 tit. 5 p. 6. — cessat in ascendentibus, n. 5 l. 20 tit. 6 part. 6.

SUM, ES, EST, istud verbum est substantivum, et importat rei veritatem, non verò fictionem, n. 10 leg. 4 tit. 15 part. 4. — et quod istud verbum sit substantivum neque significet ipso jure, n. 2 quaest. 4 post med. l. 55 tit. 5 part. 5.

SUMMARIA PROBATIO, quae requiritur in quaestione status mota filio, an coram iudice laico fieri possit, n. 4 l. 7 t. 22 part. 5. — in quaestione status filio mota, an habeat locum in bonis feudalibus, dict. n. 4.

SUMMATIM in quibus casibus procedatur, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 22 part. 5. — istud verbum qualiter intelligatur, n. 1 per text. ibi, l. 7 tit. 19 part. 4.

SUMMUM Sacerdotium fuit jussu Domini institutum, et per Moysen, n. 11. 2 tit. 6 part. 1.

SUMPTUS funeris aestimatur secundum facultatem, et dignitatem defuncti, n. 8 in princip. l. 12 t. 15 p. 1. — Et an isti sumptus taxari possint per statutum, et quid hodie in regno servetur, ibidem. — Sumptus belli an ad Regem, vel ad populum spectent, n. 2 l. 8 t. 20 p. 2. — necessarii, ut utiles in re a bona fidei possessore possessa, an compensentur cum fructibus inde perceptis, n. 5 l. 41 tit. 28 part. 5. — necessarii a mala fidei possessore facti, an ipse illos recuperet, et quid si rem restituat antequam sumptus illi sibi restituantur, an et

tunc actionem ad eos habent, n. 2 l. 44 ibi. — quos fecit dominus superioris molendini, in eis dominus molendini inferioris contribuere tenetur, quando una tantum clusa servit duobus molendinis duorum dominorum, n. 2 l. 15 tit. 52 part. 5. — factos ab universitate in prosecutione causae injustae, an illi, qui sunt de universitate, solvere teneantur, saltem si illud fieri semper contradixerunt, num. 9 l. 20 t. 52 part. 5. — si fiant ad perpetuam rei utilitatem in re subjecta restitutioni, an possint in totum vocato ad illam imputari, et ab eo repeti, n. 1 quaest. 46 l. 1 tit. 26 part. 4.

SUPERBIA esse solet semper vicina potentibus, num. 2 in proem. tit. 17 part. 5. — solet esse potentibus vicina, n. 4 l. 14 per text. ibi tit. 14 part. 5. — est initium omnium peccatorum, n. 5 in prolog. 7 part.

SUPERILLUSTRES, et illustres qui dicantur, n. 1 et 2 per text. ibi l. 5 tit. 15 part. 4.

SUPERIOR debet removere Praelatum, quem populus persequitur, dato sibi aequivalenti in alio loco, n. 14 in prolog. 1 part. — ad condendam legem particularem debet convocare populum et ante eos propositionem facere, n. 1 l. 12 tit. 1 part. 1. — non potest facere statuta cum poena contravenientium, nisi ille habeat jurisdictionem, sine poena sic, n. 1 dict. l. 12. — compellere potest subditos ad observantiam legis suae, n. 4 l. 16 tit. 1 part. 1. — potest sine alio requisito absolvere excommunicatum ab inferiori in duobus casibus, n. 5 l. 24 t. 9 part. 1. — cui devolvitur electio, sive beneficii provisio propter priorum negligentiam, eò quòd intra tempus electionem sive provisionem non fecerunt, an debeat eligere secundum illas qualitates, secundum quas primi electores, seu collatores providere debebant, n. 1 l. 9 tit. 16 part. 1. — Superioris auctoritas in omni conventionem intelligitur excepta, n. 1 l. 14 tit. 28 p. 2. — Superiores qui a subditis pedagia percipiunt, eos ab incursu latronum liberare debent, et quid si non faciunt, n. 2 l. 17 t. 18 part. 5. — Superioris auctoritas an requiratur in aedificando populo de novo, n. 4 l. 9 t. 4 part. 5.

SUPERFICIARIUS habet tantum utile dominium in re, n. 1 l. 29 tit. 8 part. 5.

SUPPLEMENTUM legitimae filiorum, an a legatariis, vel ab haereditibus extraneis fieri debeat, n. 10 in fin. l. 17 tit. 1 part. 6. — Et an frater agat ad supplementum, quando a fratre aliquid sibi fuit relictum instituta turpi persona, n. 5 l. 12 tit. 7 part. 6. — Et an filius possit agere ad supplementum, quando minus legitima fuit sibi relictum, cum prohibitionem, ne amplius peteret, an vero possit testamentum querelare tamquam inofficiosum, n. 9 l. 5 tit. 8 part. 6. — Et licet jus agendi ad supplementum successerit in locum querelae, non tamen finitur quinquennio, ut est in querela, in dict. n. 2 dict. leg. 5. — Et an istud jus agendi ad supplementum transmittatur ad haeredes, et quanto tempore finiatur, ibidem. — Et an supplementum legitimae fiat ipso jure, vel si petatur a filio, vel ab ejus haerede, ibidem. — Et quid si pater unum filium sibi instituit haereditatem universalem, in alium verò fecit majoriam, alium praeteriit, an iste praeteritus agat, tam contra habentem majoriam,